

קריאה בלילה ובוים

1. תלמוד בבלי מסכת מגילה דף כ עמוד ב

אסטר ט: בכח והימים הקאלה נזקרים וננשימים בכל דור ונדור משפחה וממשפחה מדינה ומדינה ועיר ועיר

2. תלמוד בבלי מסכת מגילה דף כ עמוד א

אין מביאן ראה מן המתור: **מתני' א** קורין את המגילות ולא מלין ולא טבלין ילא מאין יוכן שומרות יום כנור יום לא חטבול עד שתתני החמה **ט' וכולן** שעשו משעליה עמוד השחר כשר: **גמ'** מൻ דאמר קרא והם האלה נפרים ונעשים ביום אין בלילה לא למא תיהו תיובתה דר' יהושע בן לוי **דר' אמר ריב"ל** חיב ארם לקרות את המגילות בלילה ולשונתה ביום כי קתני ארדים: ולא מלין וכו': דכתיב

הليلة משמר והיום מלאכה: **מתני' א** כל היום כשר לקריאת המגילות ולקראת ההלל לולתקיעה שפר **ט' יולנטלה** לולב **ילולפה** המוספין ולמוספין **ילוירדי** והכ"פ **ילסימה** לשוחטה מעשר **ילוירדי** והכ"פ להנופה לסתוצה ולהקטרה למילקה ולקלחה **ולחויה** ולהשקיית סותה **ולערופת הענלה**: **ילטהרת המצער** **ט' כל הלילה כשר** **ילקירות העומר** **ילקהטר חלבים** ואברים **ט' זה הכלל דבר שמצותו ביום כשר כל היום רבר שמצוותו בלילה כשר כל הלילה:** **גמ'** ממן **דר' אמר קרא** והם האלה נפרים ונעשים לקריאת ההלל דברובם **ט' ממורח** שמש

3. תלמוד ירושלמי מגילה פרק ב

עליה ביריה ר' לעוז בשם ר' חנינה: רגיל צריך לקרותה בלילה ולשונתה ביום הווין סברין מימר לשנות משנתה. אמר רבי אבא מר בבבלייה: לשנות קרייתה

5. מסכתות קטנות מסכת טופרים פרק יד

אמר ר' לוי מגילת אסתר צריך לקרותה בלילה ולשונתה ביום, שנאמר למען יזרק כבוד ולא ידום, יזרק כבוד בלילה, ולא ידום ביום.

4. מגילה ד.

ט' וארבכ"ל **יחיב** ארם לקרות את המגילות בלילה ולשונתה ביום שנאמר **אלדי אקרו** יום ולא הענה ולילה ולא דומיה לי סבור מינה למקיריה בלילה ולטיננא מתניתן דידה בימא אמר לו רבי יומיה לרדי מיפרשא לי מיניה רובי חייא ברABAנן דאמרו אינשי עבר פרשתא דא ואתניתה אמרו נמי אמר רבי חלבו אמר עללא בראה חייב ארם לקרות את המגילות בלילה ולשונתה ביום שנאמר **ט' למען יזרק כבוד ולא ידום** **ה'** אלא שהכפרים

5. רבמ"ט מגילה וחנכה אג מצוה לקרות את כולה. ומזכזה לקרותה בלילה ובוים. וכל הלילה כשר לקריאת הלילה. וכל היום כשר לארותה היום וזמן הזה. בא"י **אמ"ה** שהחינו וקיימנו והגינו לזמן הזה. וביום אינו חזור וمبرך שהחינו. ומקום שנגנו לא בריך אחרת מברך. בא"י **אמ"ה** האל הרב את ריבינו והדן את דיןנו והנפרע לנו מצרינו והמשלם גמול לכל אויב נפשנו בא"י הנפרע לישראל מכל צריהם האל המושיע:

6. מגילה ז:

שעתה ושעה מתרחש **ניסאן** אמר רבא **ט' בעודה פורים** שאכלת בלילה לא יצא ידי חובתו מאוי טעמא ימי משה ושםחה כתיב רבashi היה יתב קפיה **ט' (درוב בתנא) גננה** ולא אחר רבען אמר ליה מאוי טעמא לאetro רבען **ט' דלמא טרידי** בסעודות פורים אמר ליה ולא היה אפשר למכילה באורתא אמר ליה לא שמייה לה למיר הא דאמר רבא סעודות פורים שאכלת בלילה לא יצא ידי חובתו אמר לה **ט' (אמר רבא הבי) [אמר לה און] תנא מיניה ארבעין ומניין ודמי לה כמאן דמנח בכיסית**ט' מותני**, **ט' אין בנין טוב****

7. מג' ז. תוד"ה חיב

וילבר מסה לת מועדי ט' וכו': **חיב** אמר לקרות את המגילות בלילה ולשונתה ביום. **חומר ר' ר' דלק על גג למיכך זון גללים חור** ומיכך זומו צוים ודעיק פכסמי ניקס סי דקילס דיממל וקורל נמי מסמען דיימי וילם זון דוחמים ני לילמו קף על גג זוקילס בזום חייב לクリות גללה וסעיק סי פעםן בין סחכינו סכמג מהילס וס עיקר סקעוזה פיממל קוף לדלמאן זון קון **ט' זון** זון דלק גללה גללה גל **ט' זון** זון מי מכם מומכין מוכין ונטען וטבק זוניס לאנטיס מה עיקר עסיא זונמל קף זוניס זון:

קריאה בלילה ובוים

8. רשב"א מגילה ז. אלא שאני תמה בעיקר הענין דהא כתיב נזקרים ונעשה והקיש זכירה לעשייה ועשה אינה אלא ביום וכదאמרי סעודת פורים שאכלה בלילה לא יצא דהא ימי משתה ושמחה כתיב, וי"ל דמ"מ הכתוב הרבה לה זכירה מדכתי ולילה ולא דומה לו.

9. בא"ש מסכת מגילה א: אמר ר"י בן לוי חייב אדם לקרות את המגילה בלילה ולשנותה ביום שנאמר (תהלים כב) אלהי אקרא יום ולא תענה ולילה ולא דומה לי. היה אומר רבינו חם ז"ל אף על פי שבירך זמן בלילה חורן ובריך זמן אף ביום עיקר קראתה הוי ביום יותר מבليلת זה כי משמע לישנא אקרא יומם אף על פי שלילה לא דומה לי וקראתה בלילה ביום תא עיקר הקראת הוי וגם עיקר פרטומי ניסא הוא ביום בזמן משתה ושמחה ומנתנות לאבוניהם ומשלו מנות ותנות לKNOWN (דף כ ב) כל היום כשר לקרות את המגילה כתני וכל הלילה כשר לקריאת מגילה לא כתני לפי שאינה עקרה בלילה וקתוני נמי (KNOWN דף כ א) אין קוראין את המגילה ולא מוחלין ולא טובלין אלא ביום ופרש בגמ' מנין דכתיב והימים האלה ביום אין בלילה לא לימא תהיוי תיבותא דר' יהושע בן לוי וכוכו ומשני כי כתני אדים ומיהו מדקתני מקרא מגילה בהדיינו שמע מינה דעיקר מקרא מגילה הוי ביום וא עוד מדאמריןKnown (דף כ ב) מי מברך מן"ח ולא קאמר בלילה מברך מן"ח ובאים מ"ג כדקאמר גבי חנוכה יומא מברך ננ"ח וכוכו אלמא משמע דמנ"ח מברך ביום ובלילה ועוד שבני הכהנים שהיו מקדימים ליום הכנסתה מסתמא ביום היו באים לשמע את המגילה כשהשאינם לשמע קריאת התורה אלמא שעicker קראתה ביום ואף על גב דהוה סלקא דעתא למתניתין דידייה ביממא מ"מ לא מיתוקם הcci:

10. חידושי הריטוב"א מסכת מגילה דף ד עמוד א מסתבר לי דבקראת לילא ליכא קפidea בעשרה ואפילו שלא בזמנה דכolio' עלמא, דהרי כפרים המקדימים ליום הכנסתה בלילה במקומן היו קורין אותה לא מפטורי מקריא זו דחובה היא ובמקומן לא היה להם עשרה, ואף בלילה לא מכנייל האי, וקרוב בעניין לומר דכפרים או עיריות המקדימים ליום הכנסתה קראת היום הוא שמקדמים כדי לקראותה הציבור, אבל קראתה בלילה בזמן קורין אותה כל אחד במקומו כפי מה שיודע או הולך אצלם חביריו....

11. מרדכי מסכת מגילה פרק מגילה נקראת רמז תשפא קראת רמז תשפא מזמור רשב"מ דאיין צריך לברך זמן כיון שכבר בירך בלילה ור"ת אומר גם ביום יש לברך זמן דעיקר מצות קראתה ביום...ור"מ היה רגיל לומר זמן ביום בלחש בתוך כך שהיה הקהלה עונין אמן לאפוקי מיד כל רבותא:

12. תהלים פרק ל (א) מזמור שיר חנפת הבית לזרע: (ב) ארומםך יקעק כי דליתני ולא שפהח איבי לי: (ג) יקעק אלקי שונעתי אליך ותרפאנני: (ד) יקעק הצעלית מן שאול נפשי חייתני מירדי מירדי בור: (ה) זמרו ליקעק חסידיו והוזו לזכור קקשו: (ו) כי רגע באפו חיים ברכזונו בערב יליין בכוי ולבקר רגה: (ז) ואני אמרתי בצלוני באל אמות לעוזם: (ח) יקעק ברצונך הצעמתקה להררי עז הסתרת פניך קייתי גביהל: (ט) אליך יקעק אקרא ואל אדני אתחזען: (י) מה בצע בדמי ברזתי אל שחתה היודע עפר היגיד אמתה: (יא) שמע יקעק וחגני יקעק קהה עזר לי: (יב) הפקת מספדי למחול לי פתחת שקי ותאזרני שמחה: (יג) למען זמרך כבוד ולא יdom יקעק אלקי לעוזם אונקה:

13. תהלים פרק כב (א) לאנצה על אילת השחר מזמור לזרע: (ב) אלוי אלוי למא עזבנתני רחוך מישעתי דברי שאגתי: (ג) אלקי אקריא יומם ולא תענה ולא דומה לי: (ד) ואטה קדוש יושב תהלות ישראל: (ה) בך בטחו אבטינו בטחו ותפלטו: (ו) אליך צעקנו ונאמלטו בך בךחו ולא בושו:

14. אסתר רבה (וילנא) פרשה י"ד א' ויקח המן את הלבוש ואת הסוס וגוי אתה לגבי מרדכי ואמר עמוד ולבוש כמה ביש גדא דההו גבראAMES אני היה עסיק להתקין לה צליבא והקב"ה מתקין לה כליא, אני היה מתקין לך חבלים ומסמרים והקב"ה מתקין לך לבוש מלכות, אנחנו מילא למלך למלך יתך על צליבא והוא אמר לי למריך לך על סוסיא עמוד ולבוש וועיד ליה כל מה דאמרן לעיל, וכיוון דרכיב התחליל מקלס להקב"ה (תהלים ל') אرومך ה' כי דליתני ולא שחתה אויבי לי ה' אלהי שועת אליך ותרפאנני ה' העלית משאול נפשי חייתני מירדי בור, תלמידיו מה היו אומרים (שם /תהלים ל"/) זמרו לה' חסידיו והוזו לזכור קדשו כי רגע באפו חיים ברכזונו בערב יליין בכוי ולבקר רגה, אסתר מה היתה אומרת (שם /תהלים ל"/) ואני אמרתי בשולוי באל אמות לעוזם ה' ברצונך העמדתה להררי עז הסתרת פניך קייתי נבהל, אסתר מה היתה אומרת (שם /תהלים ל"/) אליך ה' אקרא ואל אדני אתחנן מה בעץ בדמי ברזתי אל שחת היודע עפר היגיד אמתך, כנסת ישראל מה היתה אומרת (תהלים ל') שמע ה' וחגני וגוי הפקת מספדי למחלול לי וגוי, רוח הקדש מה היתה אומרת (שם /תהלים ל"/) למען זמרך כבוד ולא יdom ה' אלהי לעולם אונך,

15. פסיקתא דרב כהנא פיסקא ח - מצות העומר א"ר פנה' בקרית שמע היה עסוק ולא הפסיק, למען זמרך כבוד לא יdom וג'

16. יומא כט. דכתיב למנצח על אילות השחר, מה איליה זו קרניה מpecificות לכאנן ולכאנן - אף שחר זה מpecificיע לכאנן ולכאנן.... אמר רב אס"י: למה נמשלה אסתר לשחר? לומר לך: מה שחר סוף כל הלילה - אף אסתר סוף כל הנשים.

17. רשב"י מסכת מגילה דף ד עמוד א ולשנותה ביום - זכר לנו, שהיו זועקין ביום צרתנו יום ולילה. זמרך כבוד - ביום, ולא יdom בלילה, ... וקריאת מגילה שבча הוא, שמפרנסמן את הנס, והכל מקלסין להקדוש ברוך הוא